

ที่ ชย ๘๐๕๐๑/ว๒๕๕

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก

อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๒๒๐

๑๙ เมษายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์กิจกรรมรณรงค์การงดเผาในที่โล่ง

เรียน กำนันและผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก ได้จัดทำกิจกรรมรณรงค์การงดเผาในที่โล่งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก โดยได้จัดทำรายงานการให้ความรู้เกี่ยวกับการงดเผาในที่โล่ง พร้อมทั้งได้ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก www.nbk.go.th เพื่อให้ประชาชนรับทราบเกี่ยวกับการงดเผาในที่โล่ง จักได้ทราบที่มาและสาเหตุของปัญหาเพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาต่อไป นั้น

ในการนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านประชาสัมพันธ์กิจกรรมรณรงค์การงดเผาในที่โล่ง เพื่อเป็นอีกช่องทางหนึ่งของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการประชาสัมพันธ์กิจกรรมดังกล่าวต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดวงตะวัน ภิรมย์ไทย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก

สำนักงานปลัด อบต. หนองบัวโคก

โทรศัพท์ ๐-๔๔๐๕-๖๐๐๕

โทรสาร ๐-๔๔๐๕-๖๐๐๔

www.nbk.go.th

การรณรงค์งดการเผาในที่โล่ง

การเผาในที่โล่ง (Open Burning) เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศหลักแหล่งหนึ่งที่เกิดมลพิษ ทางอากาศ ได้แก่ ก๊าซต่างๆ ที่เกิดจากการเผาไหม้ อาทิ คาร์บอนมอนอกไซด์ ไนโตรเจนไดออกไซด์ รวมทั้งฝุ่นละออง คาร์บอน เถ้า ซึ่งล้วนมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ เป็นสาเหตุของอุบัติเหตุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเผาหญ้าหรือขยะริมทางเส้นทางการจราจร เป็นสาเหตุของอุบัติเหตุบนท้องถนนทำให้สูญเสียชีวิตและทรัพย์สินมากมาย เนื่องจากหมอกควันที่เกิดไม่สามารถควบคุมได้ นอกจากนี้การเผากลางแจ้ง อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดไฟป่าเผาไหม้แหล่งทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่กว้าง ซึ่งการเผาในที่โล่งเกิดจาก ๓ กิจกรรมหลัก ดังนี้

๑. การเผาเศษพืชเศษวัสดุภาคการเกษตร

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมที่มีการปลูกพืชเศรษฐกิจในพื้นที่ต่างๆ ได้แก่ ข้าวโพด อ้อย มันสำปะหลัง เป็นต้น ในการทำการเกษตรให้ได้ผลผลิตสูง สิ่งสำคัญที่สุดคือการเตรียมดินที่จะทำการเพาะปลูก ซึ่งจะต้องมีการตากดินในพื้นที่เพื่อกำจัดเศษพืช วิธีการที่ง่าย สะดวกและประหยัด สำหรับเกษตรกรที่นิยมใช้กันมาก คือ การเผา

๒. การเผาขยะมูลฝอยจากชุมชน

๓. ไฟป่า

“ไฟป่า” คือไฟที่เกิดขึ้นจากสาเหตุอันใดก็ตามแล้วลุกลามไปได้โดยอิสระปราศจากการควบคุม ทั้งนี้ไม่ว่าไฟนั้นจะลุกลามเข้าป่าธรรมชาติหรือสวนป่าไฟป่าจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีองค์ประกอบที่จำเป็น ๓ ประการ คือ เชื้อเพลิง ออกซิเจนและความร้อน มารวมตัวกันในสัดส่วนที่เหมาะสมที่จะเกิดการลุกไหม้

๑) **เชื้อเพลิง** ได้แก่ อินทรีย์สารทุกชนิดที่ติดไฟได้ เช่น ต้นไม้ กิ่งไม้ ตอไม้ กอไผ่ ลูกไม้ หญ้า วัชพืช รวมไปถึงดินอินทรีย์ (peatsoil) และชั้นถ่านหินที่อยู่ใต้ ผิวดิน (coal seam)

๒) **ออกซิเจน** ออกซิเจนเป็นก๊าซที่เป็นองค์ประกอบหลักของอากาศทั่วไปในป่า จึงมีการกระจายอยู่อย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามปริมาณและสัดส่วนอาจแปรผันได้ตามความเร็วและทิศทางลม

๓) **ความร้อน** แหล่งความร้อนที่ทำให้เกิดไฟป่า แบ่งเป็น ๒ ประการ คือ แหล่งความร้อนจากธรรมชาติ ได้แก่ ไฟผ่าการเสียดสีของกิ่งไม้ การรวมของแสงอาทิตย์ผ่านหยดน้ำค้าง ภูเขาไฟระเบิดและแหล่งความร้อนจากการกระทำของมนุษย์ซึ่งเกิดจากการจุดไฟในป่าด้วยสาเหตุต่าง ๆ กัน

สาเหตุของการเกิดไฟป่า

ไฟป่าเกิดจาก ๒ สาเหตุ คือ

๑) **เกิดจากธรรมชาติ** ไฟป่าที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ เช่น ไฟผ่า กิ่งไม้เสียดสีกัน ภูเขาไฟระเบิดก้อนหินกระทบกัน แสงแดดตกกระทบผลึกหิน แสงแดดส่อง ผ่านหยดน้ำ ปฏิกริยาเคมีในดินป่า พรุการ์ลุกไหม้ตัวเองของสิ่งมีชีวิต เป็นต้น

๒) **เกิดจากมนุษย์** ไฟป่าที่เกิดขึ้นในประเทศกำลังพัฒนาในเขตร้อนส่วนใหญ่จะมีสาเหตุมาจากกิจกรรมของมนุษย์สำหรับประเทศไทยถือได้ว่า ไฟป่าทั้งหมดเกิดจากการกระทำของมนุษย์ โดยมีสาเหตุต่าง ๆ กันไป ได้แก่

๒.๑) **เก็บหาของป่า** เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดไฟป่ามากที่สุด การเก็บหาของป่า ได้แก่ ไข่มดแดง เห็ด ใบตองตึงไม้ไผ่ น้ำผึ้ง ผักหวาน และไม้พิน การจุดไฟ ส่วนใหญ่เพื่อให้พื้นที่ป่าโล่งเดินสะดวก หรือให้แสงสว่าง ในระหว่างการเดินทางผ่านป่าในเวลากลางคืน หรือจุดเพื่อกระตุ้นการออกของเห็ด หรือกระตุ้นการแตกใบใหม่ ของผักหวานและใบตองตึง หรือจุดเพื่อไล่ตัวมดแดงออกจากรัง รมควันไล่ผึ้ง หรือไล่แมลงต่างๆ ในขณะที่อยู่ในป่า

๒.๒) เผาไร่ เป็นสาเหตุที่สำคัญรองลงมา การเผาไร่ก็เพื่อกำจัดวัชพืชหรือเศษซากพืชที่เหลืออยู่ภายหลังการเก็บเกี่ยว ทั้งนี้เพื่อเตรียมพื้นที่เพาะปลูกในรอบต่อไปโดยปราศจากการทำแนวกันไฟ และปราศจากการควบคุม ไฟจึงลามเข้าป่าที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง

๒.๓) แก่กิ่งจุด ในกรณีที่ประชาชนในพื้นที่มีปัญหาความขัดแย้งกับหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเรื่องที่ทำกิน หรือถูกจับกุมจากการกระทำผิดในเรื่องป่าไม้ ก็มักจะหาทางแก้แค้นเจ้าหน้าที่ด้วยการเผาป่า

๒.๔) ความประมาท เกิดจากการเข้าไปพักผ่อนในป่า ก่อกองไฟแล้วล้มดับ หรือทิ้งก้นบุหรี่ลงบนพื้นป่า เป็นต้น

๒.๕) ล่าสัตว์ โดยใช้วิธีไล่เหล่า คือจุดไฟไล่ให้สัตว์หนีออกจากที่ซ่อน หรือจุดไฟเพื่อให้แมลงบินหนีไฟนกชนิด

ต่างๆ จะบินมากินแมลง แล้วดักยิงนกอีกทอดหนึ่ง หรือจุดไฟเผาทุ่งหญ้าเพื่อให้หญ้าแตกกระบัด ล่อให้สัตว์ชนิดต่าง ๆ เช่นกระทิง กวางกระทายมากินหญ้าแล้วดักยิงสัตว์นั้น

๒.๖) เลี้ยงปศุสัตว์ ประชาชนที่เลี้ยงปศุสัตว์แบบปล่อยให้หากินเองตามธรรมชาติ มักลักลอบจุดไฟเผาป่าให้โล่งมีสภาพเป็นทุ่งหญ้าเพื่อเป็นแหล่งอาหารสัตว์

๒.๗) ความคึกคะนอง บางครั้งการจุดไฟเผาป่าเกิดจากความคึกคะนองของผู้จุดโดยไม่มีวัตถุประสงค์ใดๆ แต่จุดเล่นเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น

